

SUVI RIMPILÄINEN

VÄHÄN KÄYTETTY

Frank Croy
PUBLISHING CO

**VÄHÄN
KÄYTETTY**

SUVI RIMPILÄINEN

VÄHÄN
KÄYTETTY

{novelleja}

Frank Cray
PUBLISHING CO

Frank Cray
PUBLISHING CO

© 2022 Suvi Rimpiläinen

Ulkoasu: Tex Hänninen / BunnyDuck Grafiks

Kustantaja: Frank Cray Publishing,
Helsinki, Suomi

Paino: BoD - Books on Demand,
Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-69-6835-3

Myydään: **SUZUKI INTRUDER**

Mä voisin ottaa vaihossa jonkun vanhan perämoottorin, kakspyöräset on jo niin nähty. Kalalle ois kiva päästä Oskarin kanssa. Vene mulla jo onki mökkirannassa, jos sitä vähän paikkailee ensin.

KU TIETYSTI MULLA oli ensin se moottoripyöräkuume. Se alkoi joskus viijenkymppin jälkeen salakavalasti ja hissuksiin ja mä yritin vastustaa sitä viimeeseen saakka. Ostin pikkusen skootterin ja rälläsin sillä kylällä shortseissa ja jyrtyttelin mökilleki neljääkymppiä vaikka oli jo syksykelit ja paleli. Mutta oli se vaan kiva. Ihan yhtä jännää ku penskana enon pappatunturilla kuusiaitaan ja läpi. En minä keulimaan sillä ruvennu, mutta saatoin vähän kumia poltella joskus. Ja saatoinpa pienessä pöhnässäki ajaa, kuka niitä muistaa.

Eihän se skootteri pitkään riittäny, vaikka Tellun mielestä se oli ihan tarpeeksi hurja ajopeli. Mulla alko tuntua

siltä, että vois ottaa vaikka sapattivuoden ja lähtee matkapyörällä kiertämään Eurooppaa tai ainaki Iisalmeen. Semmosessa kulkis just tarpeelliset, luottokortti ja hammas harja ja vaihtoalkkarit. Mä rupesin iltasin aina selaamaan niitä myyntisivuja ennen nukkumaanmenoa ja ku Tellu jo kuorsasi, mä aloitin jumpan. Se nukku paremmin ku sai estrogeenigeelit.

Ne pyörät kun on aika korkeita, mä venyttelin koipee ylöspäin ja sivulle että siitä tulis sulava siitä pyörän päälle noususta. Hii-op ja hii-op monta kertaa peräkkäin ja sitten mentaalisesti istumaan satulaan ja brömbröm. Yhet farkut repes siinä hommassa ja mä epäilin, et Tellu siitä aavistais mut ei se sanonu mitään.

Muutaman viikon jälkeen se alko sujuaki jo aika kivasti ja mä päätin lähtee kattomaan yhtä ysikytluvun Bemaria naapuripitäjään. Se oli seisonu vanhemmalla äijällä kuu-lemma käyttämättömänä navetassa ja oli ihan virheettömät teippaukset ja kaikki.

Olihan siinä jesarivirityksiäkin, mutta ei se ollu kalliis-kaan. Laukut kolhiutuneet, katteissa sanomista ja ties mitä vuotoja. Se kahteli sitä pyöräänsä ihan yhtä yllättyneen näkösenä ku minäki ja totesi, että oishan tuossa pientä laittoo.

Eikä se pyörä toki liikenteessä ollu, mutta mistäpä sinne mörönperseeseen ois poliiseja riittäny. Mä lähin koe-ajolle ihan kylmiltään (en ilenny ruveta venyttelemään sen ukkelin nähen) ja eikö koivet krampanneet pahimoilleen siinä vaiheessa ku olin päässy vasta postilaatikolle asti. Se ajeli sen sitte ite talliin ja minä känkkäsin autolle. Muistelin, et jossain nettipalstalla ne kehu magnesiumpillereitä. Pitäs ostaa kai semmoset.

Ois kai se villahousut jalassa ja hyvin verrytellen saattanu mennä, mutta pitemmän päälle aika epäkäytännöllinen peli. Ja hirveesti tekemistä. Ei ees tarvinnu sen kummemin kertoo, etten minä sitä ota, kun se laitto vaan tallin ovet kiinni ja toivotti hyvät viikonvaihteet.

Se oli jo varmaan näyttäny sitä useammalle ukolle. Se oli ollu jo aika pitkään myynnissä se Bemari ja ku viime viikolla katoin, niin vielähän se ja samalla hinnalla. Mitenpä se ois tommosen pyörän saanu myytyä ku kaikki ukot täällä päin on yhtä persjalkasia ku minä. Ja ne pitemmät kahtele itelleen sähköautoja. Kuka näitä prutkuja enää kaipaa, ongelmajätettä.

EI SE KUITESKAAN se moottoripyöräkuume siitä yhtään hellittäny, ku mä näin että pikkunen akka päräytti kaupan pihaan matalalla prätkällä. Siinä oli hapsulaukut ja tupsuja roikku hantaakeistaki ja se näytti kaikin puolin semmoselta, että rollaattoriukkoki ois päässy siihen päälle könyämään jos ois tahtonu. Mä kävin kysymässä siltä että mikä se tommonen ihme on ja se jäätelönlutkutukseltaan kerkes sanoo taikasanan Intikka. Suzuki se tämmönen on. Sitten se survaisi sen tötterönlopun suuhunsa kokonaisena, loksautti kypärän päähänsä ja lähti pärjyyttelemään. En ees muista, oliko sillä huulipunaa vai ei mutta saatto olla. Siinä oli nii hurjat äänet että mulla kivekset tärisi.

Sen sortin vehje se sitten piti minunki saaha. Tellulle sitä näyttelin netistä jo useampaan kertaan, se huokaili ja kyseli että minkälaisen kypärän sitä tällä kertaa saa herralle hommata, eikö se edellinen jumalattoman kallis kuula piisaa vaan ei se piisannu ku moottoripyöräilyyn tarttee

ihan kunnon varusteet. Ja ei Intikkaa millään kumikengillä ajeta. Pitää olla buutsit. Ja semmoset hienot hanskat. Eikä nahkatakistakaan haittaa ois.

Ja nahkakamojahan se Tellu alko sitten katella itelleenki. Näytti meleko vetävältä niissä vermeissään. Kävelihän se ku ankka, mutta paikallaan ja takaapäin ihan jees. Eikä ottanu jätskiä vaikka tarjosin.

Saatiin se pikkuskootteri menemään vaihossa Intikkaukolle ja niin me kahteen pekkaan ajeltiin ihan maalikylille asti sillä päristimellä, vaikka kyllä siihen aikaa sai varata. Ja lisätä ilmaa takakumiin muutamaanki kertaan. Tellulle tuli aika kuuma niissä nahkakamppeissa, mutta ei se valittanu.

INTIKKAUKKO OLI PESSYT pyöränsä ihan vasta. Se nappasi sen käyntiin ja kuunneltiin Tellun kanssa moottorin lotinaa ja kateltiin toisiamme, että on se kiiltävä peli, on. Laukut haisi vähän homeelle ja joku oli polttanu tuuli-housuistaan melkosen palan pakoputkenmutkaan, mutta kyllä se meille vältti. Minä en ees mitään koeajoa ehotellut, näppäilin vaan kännykästä pankkiohjelman esiin ja kysyin, että paljonko. Pikkusen se pyöristi alaspäin ihan omatoimisesti. Tellulle taisi tulla siitä hyvä mieli.

Hoidettiin siinä sitten loputkin muodollisuudet ja ruvettiin lastautumaan satulaan. Tellu kierteli pyörää ja minä huomasin, että se ukko vahtasi vielä ikkunasta että päästäänkö me liikkeelle. Minä nostin sille kättä reteesti.

– Missäs minä istun?

Sitä siinä rupesin itsekin kahtelemaan ihan tosissaan. Että olihan siinä tosiaan perässä paikka, pehmustettu,

mutta ei se järin suuri ollu. Semmonen suklaalevyn kokonen ja ei mitään selkänöjia tai muita humputuksia.

– Kapuat nyt tuohon ja pijät minusta kiinni. Silleen nämä toimii.

– Et oo tosissas.

– Minä laitan kypärästä luukun kiinni nyt ja sitten ei kitinät kuulu. Tieppä sama temppu.

NO SIIHEN SE kapusi ja minen tosiaan kuullu, että se ois kovin pahasti huutanu. Mutta kyllä se taisi vähän säiliä, kun ei sille sattunu mitään kilpapyöräilijöiden pehmustehousuja vaan ihan tavalliset nahkapöksyt. Saatto olla asfaltti vähän entistä sillä kotimatkalla ja minä kurvasin vielä maisemareittiä, Tellu hyppäsi joka rontissa kymmenen senttiä ilmaan ja alastullessaan jysäytti jouset pohjaan. Kai siinä maisemiaki näki korkeemmalta. Kyllä se minua vähän siinä puristeli ja hakkasi kypärääki välillä, mutta nuo varusteet pitää kyllä pahemmatki raivokohtaukset kohtalaisesti pois iholta.

Ei se kotona paljoo jutellu eikä liikaa istuskellukkaan. Ei tullu saunaan ku ei kuulemma perse kestä. Ja meleko hilijasta tyttöö se on sen jälkeen ollukki. Aina välillä minä siltä oon kysyny, että lähtisikö se johonki käymään, vaikka ihan päiväseltsään jos ei yötä raski hotellissa olla, mutta kuulemma sai hänen puolesta olla tuo kyyti. Että jos hommaan sivuvaunullisen pyörän niin voi sitä harkita, mutta sitten se olis jo sama olla pakettiauto jos ei kanttailemaan pysty. Että on tämä pikkusen perätilassa tämä homma.

Minä oon käyny pyörähtämässä muutaman kerran kyllä ja kiva pyörähän se on, mutta oishan tuota mukava

kuulla taas muutaki puluputusta ku tuon moottorin pärinää.

Että osta hyvä Intikka ja anna vaikka perämoottori vaihossa. Voishan tuota mennä vaikka vaihteeksi kalaan.

Mitä ihmettä kukaan tekisi ruosteisella
kaivinkoneella tai mitä seuraa siitä,
jos ukko päättää ostaa Suzuki intruderin?
Vähän käytetty -kokoelman lyhytproosatekstit
ovat kurkistus suomalaiseen kiertotalouteen,
jossa aika kyllä tavarán kaupitsee,
jos hinnasta sovitaan.

Sisältövaroitú murteellisuudesta,
mustasta huumorista, kainuismista
ja satunnaisista sienistä.

SUVI RIMPILÄINEN

(s. 1978) työskentelee Kajaanissa
kulttuurialan opetustehtävissä.
Vähän käytetty on Rimpiläisen
esikoisteos.

FrankCray
PUBLISHING CO

kl 84.2 | ISBN 978-952-69683-5-3

9 789526 968353

www.facebook.com/frankcraypublishing